

Ovu priču vam besplatno donosi Ririro.com/sr. Naša misija je da damo svoj deci na svetu besplatan pristup različitim vrstama priča. Priče se mogu čitati, preuzimati i štampati na mreži i pokrivaju širok spektar tema, uključujući životinje, fantaziju, nauku, istoriju, raznolike kulture i još mnogo toga.

Podržite našu misiju tako što ćete podeliti našu veb lokaciju. Želimo vam mnogo zabavnih čitanja!

Ririro

IMAGINACIJA JE VAŽNIJA OD ZNANJA

Ririro

Devojčica sa šibicama

Poslednje večeri u godini bilo je ledeno hladno, padao je sneg i već je bio skoro potpuni mrak. Kroz sumrak jeшла jadna mala gladna devojčica. Nije imala kapu, a bose noge su joj bile plave od hladnoće. Krenula je od kuće u majčinim papučama, ali je jednu izgubila, a drugu je uzeo neki dokoni siledžija.

U kecelji je imala mnogo šibica, jer ništa nije prodala. Zato nije smela da ide kući, jer su je tamo verovatno čekale batine, a i tamo je bilo hladno. Sa svih prozora kuća sijala su svetla, a u vazduhu se osećao miris ukusnog pečenog mesa. Sneg joj je pao na kosu i ona je čučnula u uglu između dve kuće. Njene ledeno hladne ruke su bile veoma bolne.

Kad bi samo smela da upali jednu šibicu, mogla bi da zatrepi ruke. Vatrica je prštala i plamtela. Izgledalo je kao mala sveća. Ali kakva čudna svetlost...činilo se kao da sedi ispred male tople peći. Oh, kako je lepo! Tada se plamen ugasio i ona se vratila u hladni čošak.

Kresnula je novu šibicu. Zamislila je da može da vidi kroz zidove u sobu. Na stolu je bila debela pečena guska i mnogo drugih poslastica. Guska se čak gegala prema njoj.. Ali plamen se opet ugasio i ona je ponovo sedela sama na hladnoj ulici.

Opet je zapalila šibicu. A sada... odjednom je sedela ispod prelepe jelke sa šarenim ukrasima i hiljadu sveća. Dok je pružala ruke ka svećama, šibica se ugasila. Hiljadu sveća se podiglo i pretvorilo u

sjajne zvezde. Jedna od zvezda je počela da pada, ostavljajući svetlosni trag. Pomislila je: „Kad zvezda padne, neko umire.“ To je naučila od svoje bake.

Zapalila je još jednu šibicu. Opet je videla čudno svetlo. I tamo... odjednom je ugledala svoju baku, sjajnu i blistavu, sa milim pogledom u očima. „Bako, molim te, povedi me sa sobom“, povikala je devojčica. „Kad se plamen ugasí, tebe opet neće biti, kao ni guske, ni peći ni jelke.

Brzo je zapalila sve šibice jer je želela da baka ostane. Svetlost je bila još jača od dnevne svetlosti. Nikad baka nije bila tako lepa. Uzela je devojčicu u naručje i uznela

se sa njom. Sve više i više, tamo gde postoji samo sreća, a nema hladnoće ili gladi. Sada su bili zajedno sa Bogom.

Sledećeg jutra, u uglu između kuća, ljudi su zatekli nepomično telo devojčice ružičastih obraza, sa osmehom na usnama. Smrznula se na smrt poslednje noći u godini. Zasjala je prva svetlost nove godine.

Svakako je pokušala da se malo zgreje, pričali su ljudi. Ali niko nije znao za divne stvari koje je sinoć videla. I niko nije znao da su ona i njena baka započele novu godinu na radosnim nebesima.

